पश्यमानः,	पाश्यमानः,	पिपशिष्यमाणः,	पम्पश्यमानः ;
[1]पाशः,	पाशः,	पिपशिषः,	पम्पशः ;
पशितुम्,	पाशयितुम्,	पिपशिषितुम्,	पम्पशितुम् ;
[2]पष्टिः,	पाशना,	पिपशिषा,	पम्पशा ;
पशनम्,	पाशनम्,	पिपशिषणम्,	पम्पशनम् ;
पशित्वा,	पाशयित्वा,	पिपशिषित्वा,	पम्पशित्वा ;
प्रपश्य,	प्रपाश्य,	प्रपिपशिष्य,	प्रपम्पश्य ;
पाशम् २, पशित्वा २,	पाशम् २, पाशयित्वा २,	पिपशिषम् २, पिपशिषित्वा २,	पम्पशम् २ ; पम्पशित्वा २ ;

[3]पशुः, [4]पांशुः ।

(984) "पश बन्धने" (X-चुरादिः-1720. सक. सेट्. उभ.) [अ]

पाशकः-शिका, पिपाशयिषकः-षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिकजासयतिवत् (596) ज्ञेयानि । अस्य धातोर्णिज्विकल्पो नास्तीति विशेषः । [A]पाशितवान् ।

(985) "पष गतौ" (X-चुरादिः-1863. सक. सेट्. उभ. अदन्तः ।)

'पषोऽनुपसर्गात्' (ग. सू. चुरादौ) इत्यस्य स्वरूपमर्थादिकं च पूर्वस्मिन्नेव धातावुद्दिष्टमिति तत एव ज्ञेयम् । 'पशोऽनुपसर्गात्' इति क्षीरस्वामि-

---

1. पश्यतेऽनेनेति करणे, संज्ञायाम् 'हलश्च' (3-3-121) इति घञ् । **पाशः**= आयुधविशेषः ।
2. क्तिनि, षत्वे, 'ष्टुना ष्टुः' (8-4-41) इति ष्टुत्वे च रूपम् ।
3. 'उणादयो बहुलम्' (3-3-1) इति उप्रत्यये रूपम् । **पशुः**=चतुष्पाज्जातिः ।
4. औणादिके [द. उ. 1-112] कुप्रत्यये रूपम् । पश्यतेऽसौ-अल्पेनापि वायुना इति **पांशुः**=रेणुः । अत्र **दशपाद्युणादिवृत्तौ** 'पशि' इतीदित् धातुः सौत्रत्वेनोपात्तः । परं तु प्रकृत (7-4-86) सूत्रे अनिदितमेव धातुं प्रतीमः । अत्र [द. उ. 1-112] पाठो निरीक्ष्यः ।

A. 'मल्लो जिजम्भिषुरसूदितवीर्यमीशं
मुष्ट्या जजास बहु **पाशितवांश्च** दोष्णा ॥' धा. का. 3.38.

[अ] 'पष बन्धने' इति **पुरुषकार**संमतः पाठः । यदाह—"पाषण्डादिस्तु 'पष अनुपसर्गात्' इत्यस्य कथादेर्भविष्यति । 'पष बन्धने' इत्यस्यैव वा युजादेः ।' (श्लो. 167 **दैवव्याख्याने**)" इति ।